

«STN ~ BLADET»

INFORMASJONSBLAD FOR
AVLSLAGET FOR SIDET TRØNDERFE OG NORDLANDSFE
NR 1. 1992

Kua "Jolin" hos Gerd Inger Flå, Ulsberg
Far: 9020 JOWI Havdalslykkja, juli-90

INNHALD

Årsmøteinkalling	s 3	Om Solung 8041	s 10
Inn med STN, Ut med NRF!	s 4	Hvorfor STN	s 13
Rørorskua på Rotnes	s 8	Innkjøp av Oksekalvar til semin	s 14

STN

Avslaget for sidet trønderfe og nordlansfe

STN-Bladets
Postgirokonto: 0824 0157803

Godt Nytt STN-år!

STN-Bladet går no inn i sin tredje årgang, og talet på abonnent-
tar ser ut til berre å auke. Omlag 190 personar betalte abonnement
i 1991. I tillegg blir bladet sendt til alle landbruksskulane og
ein del personar/ foreningar/ institusjonar som vi håpar kan ha
interesse av bladet. Dette bladet, som m.a. blir sendt til alle
som nytta STN-sæd i sesongen 1990/91, inneheld også den årlege inn-
betalingsblanketten. Vil du abbonere på STN-Bladet for 1992, så
kostar det 80 kroner. Dei to neste nr av bladet vil da kome som i
fjor, i Mai/Juni og Oktober.

Dersom du skal få tilsendt blad nr 2 til rett tid, er det for
det første viktig at du betaler før 1. Mai. For det andre så må
alle hugse å skrive tydeleg namn og adresse på blanketten!
I fjor hadde vi problem med at enkelte gløymde dette, så om du
meiner å ha betalt abonnement for 1991 utan å få bladet, så er nok
det forklaringa.

Vi opfordrar også i år bladets lesarar om å sende inn stoff
eller forslag til stoff som vi kan bruke i bladet. Vi vil oså
gjerne ha fleire STN-bilde til informasjonsbrosjyra som avslaget
har planlagt å gi ut!

Denne gongen inneheld bladet for det første innbyding til
årsmøtet for 1992. Vi har med to gardsbesøk, (det eine er ein arti-
kkel frå "Mørenytt" hausten 1991.) og diverse anna stoff.
Håpar vi treffest på Røros 27-28 Mars!

Liv Torill, Leif og Atle

Redaksjonskomité:

Atle Meås, Stupelvik, 6658 RINDALSSKOGEN
Liv Torill Eide, Fortuna, 2592 KVIKNE
Leif Gjessing, Småsjøvolden, 2443 DREVSJØ

Tlf: 074 94015
Tlf: 064 84195
Tlf: 064 59571

Årsmötet 1992

Vi inviterer med dette alle STN-entusiaster til årsmøte og medlemstreff på RØROS 27-28 Mars. Begivenheten vil finne sted på Langen Gjestegård 3 mil øst for Røros. (Ta av ved skilt til "Søndervika" på Røros og kjør mot Femunden)

Årsmötet starter kl 13.00 Fredag den 27.

Det bli kaffepause, og middag etter årsmötet. På kvelden den 27. blir det foredrag av statskonsulenten for storfeavl. Videoen om "Røroskua", som ble vist på årsmötet i Surnadal i 1991 vil bli vist i reprise på Røros. Kanskje blir det også lysbildeframvising. Det som i alle fall er sikkert, er at det bli mye ku-prat!

Lørdag den 28. vil det bli besøk i 3 besetninger i Rørosområdet.

Pris pr. person kroner 300,- (Betales på årsmötet)

Prisen inkluderer middag, overnatting i opredt seng (2- flermannsrom) og frokost.

Bindende påmelding til: Leif Gjessing, 2443 DREVSJØ

Telefon: 064 59571

Mobil: 090 49054

Påmeldingsfrist: 20 Mars!

STYRET ØNSKER ALLE INTERESSERTE VEL MØTT!

Jeg/ Vi kommer til årsmötet i avlslaget for STN på Røros 27.-28. mars 1992.

NAVN: _____ Tlf: _____

ADR : _____

Antall personer: _____

De som ønsker å melde seg på skriftlig, kan fylle ut denne slippen og sende den til: Leif Gjessing, Småsjøvolden, 2443 DREVSJØ

INN MED STN, ~ UT MED NRF!

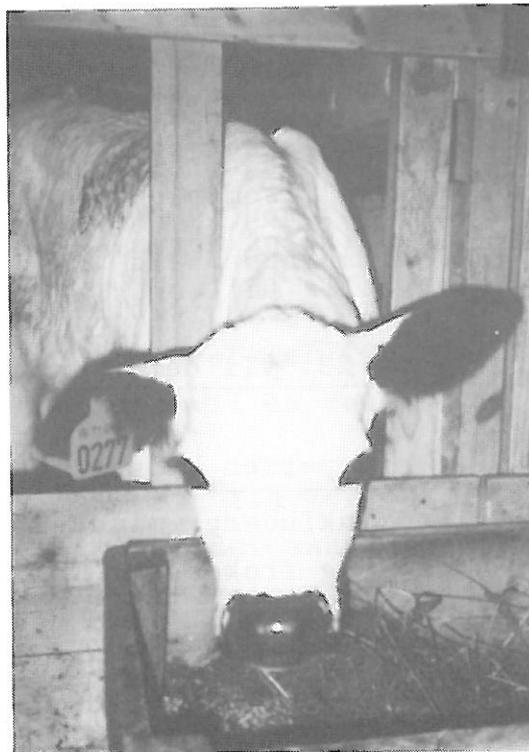
BESØK HOS PAUL LINDVÅG, HALSANAUST.

Til forskjell frå dei andre buskapane vi har presentert i STN-Bladet, som har vore gamle besetningar eller basert på innkryssing av STN i NRF-buskap, er denne besetninga bygd på innkjøp av reine STN-dyr.

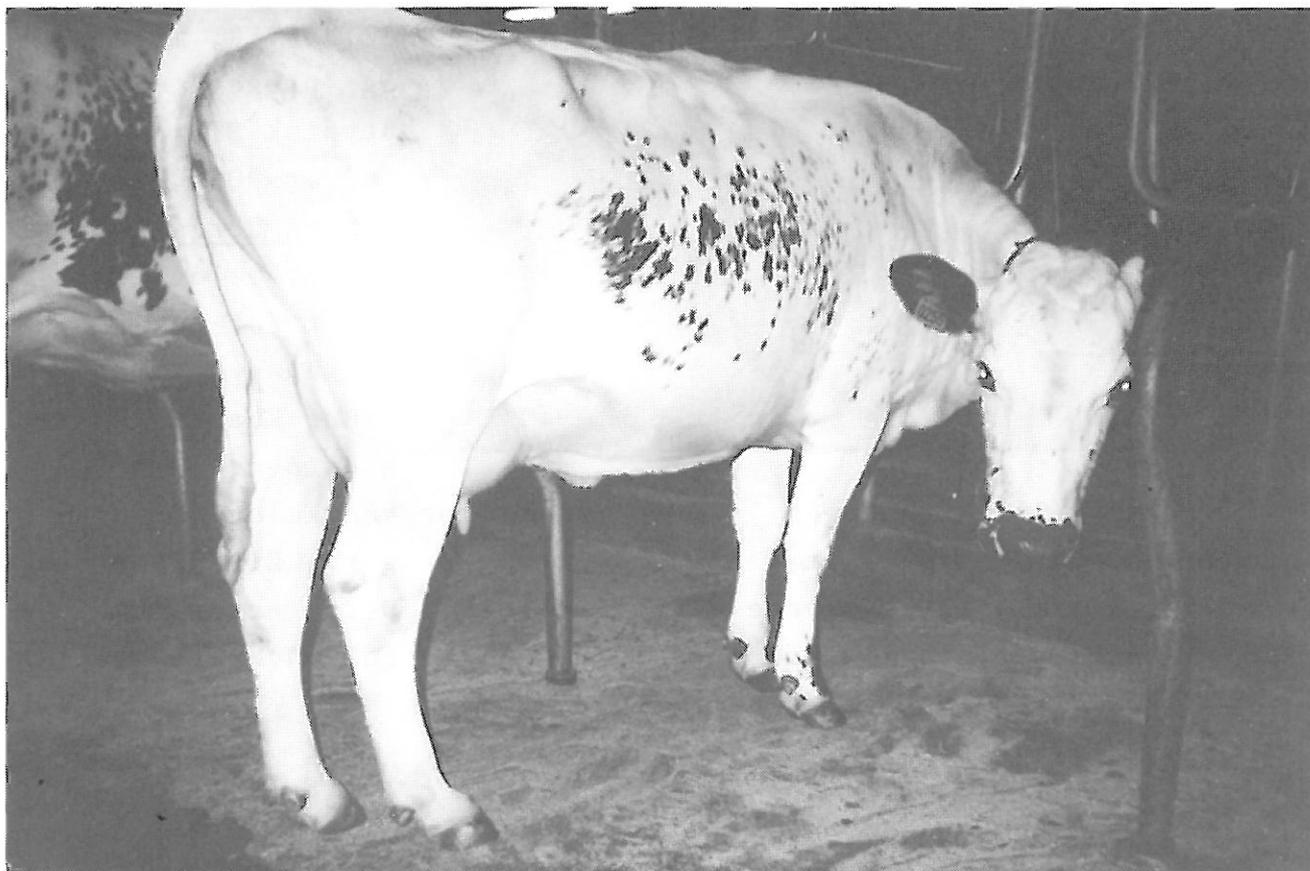
Paul Lindvåg og kona Torbjørg kom til "Reiten", prestegarden på Halsanaust på Nordmøre som forpaktarar for 20 år sia. Buskapen på garden har heile denne tida vore rein NRF, men etter som åra gjekk, vart Paul meir og meir lei av NRF-kua. Hass største anke mål mot henne er at sjølv om ho mjølkar

godt, så må ho også stå "med hovudet i mjølbøtta". Dårleg brunst og sjukdom gjer sitt til at kyrne blir svært lite haldbare, og dermed blir opdrettpkostnadene høge. Det er da betre betaling i å kunne halde på ei ku i nokre år ekstra, og så heller selge drektige kviger. For omlag 2 år sia tok Paul til å fatte interesse for STN, og sia har det berre gått ein veg i fjøset på Reiten; Ut med NRF og inn med STN.

Som vi veit, så er livdyrmarknaden for STN-dyr vanskeleg. Det er mange som er interessert i å kjøpe, men alt for lite dyr å få tak i. Paul Lindvåg har faktisk greid det "kunststykket" å skaffe 15-16 dyr i løpet av eit års tid. Det er fleire som får tilbod frå livdyrformidlar Kjell Wikstrøm, men mange har vanskeleg for å bestemme seg for dyr. Ofte er det også slik at eigarane av dyra av forskjellige grunnar er interessert i å få dei ut av fjøset så snart som råd.

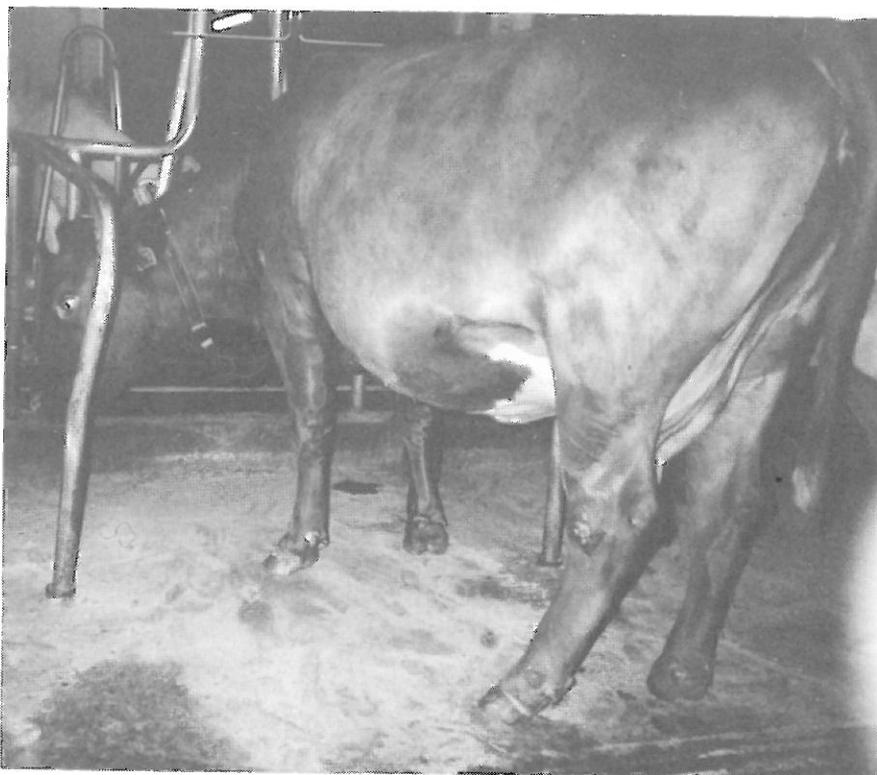

I slike tilfelle har Paul Lindvåg vore god å ty til, da han har vore rask både til å bestemme seg og å hente dyra. Ein skulle kanskje tru at når livdyrmarknaden er så vanskeleg, så blir det stort sett berre "skrapdyr" å få tak i, men Paul er stort sett godt nøgd med dei dyra han har fått tak i og meiner det ikkje er noko særleg større problem å bygge opp ein god buskap av innkjøpte dyr enn å krysse på NRF.

Pen ku etter 9024 Langen. STN-dyra er tidleg kjønnsmodne, og denne kua kalva 17 mnd gamal. Det er sjølv sagt for tidleg også for STN, men det verkar ikkje for at kua har fått noko mein av det. Ho er på bildet ca 7 mnd på veg med 2. kalven. Reiten 2. februar 1992.

Ein annan grunn til at Paul satsar på å kjøpe inn dyr, er at han da får ein rein STN-buskap mykje tidlegare enn ved gjennomført kryssing. Rett nok har han 3 kryssingsdyr også, men fleir blir det ikkje. På Reiten står det no 8 STN kyr som har kalva, like mange ungdyr, og eit par kukalvar. Han har også 6 NRF kyr att enno, men når han først får tak i nok STN-dyr til å byte dei ut så går dei i følge bonden sjølv rett på slakteriet!

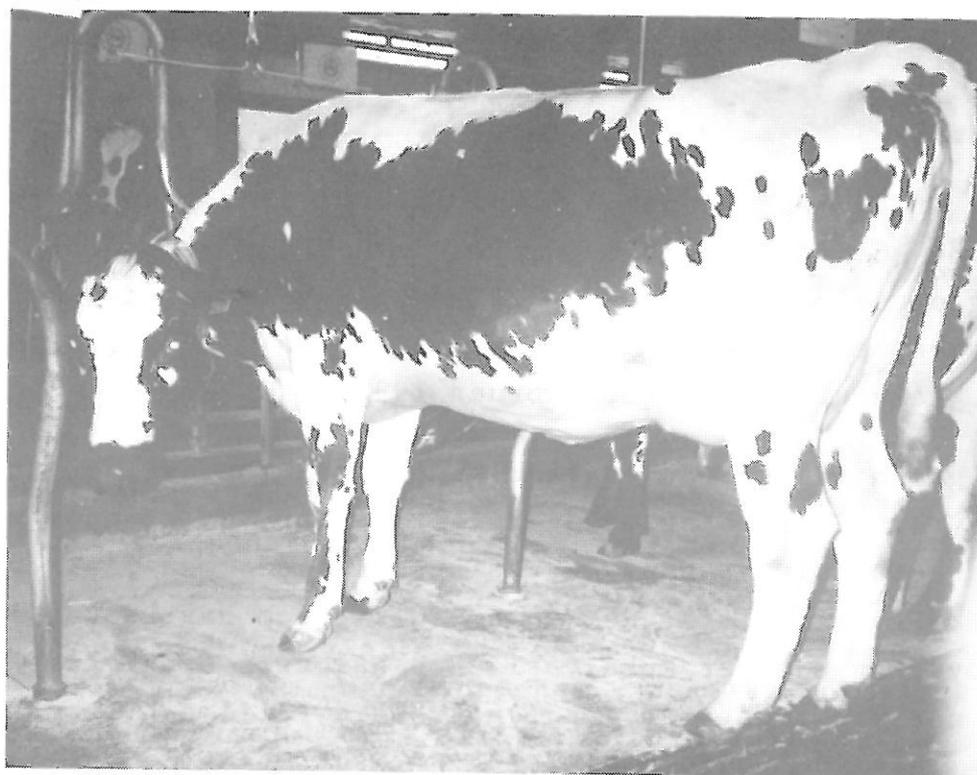

Paul Lindvåg har også ei raud STN ku.

Den raude fargen har kua frå morfaren; Han 9029, som var 50 % vest-finsk raudkolle. Kua er altså berre 12,5% VFR, men fargen og "preget" er svært utypisk STN. Far til kua er 9036 Sebu.

Ser vi derimot på kua under, er det lite som tyder på innslag av annan rase men denne kua er faktisk noko over 50 % NRF.

(mor NRF, far 9053 Rønningen) Dette viser kor vanskeleg det er å dømme kor "reine" dyra er ut i frå framtoningspreget. Ei ku som ser ekte ut treng slett ikkje vere det og omvendt. Dette er ein av grunnane til at flest mogleg bør vere med i kontrollen, slik at ein har god oversikt over avstammainga til dyra.

Paul Lindvåg har reist lange vegar for å få tak i STN-dyr. Dei dyra han har kjøpt hittil er mellom anna frå Arneberg, Brandval, Ringebu Fåvang, Oppdal, Røros, Ulsberg og Hitra. Garden Reiten er på 150 dekar, og målet til Paul er å ha omlag 20 STN-kyr på båsen. Kjenner vi han rett, er det ikkje lenge til dette målet er nådd!

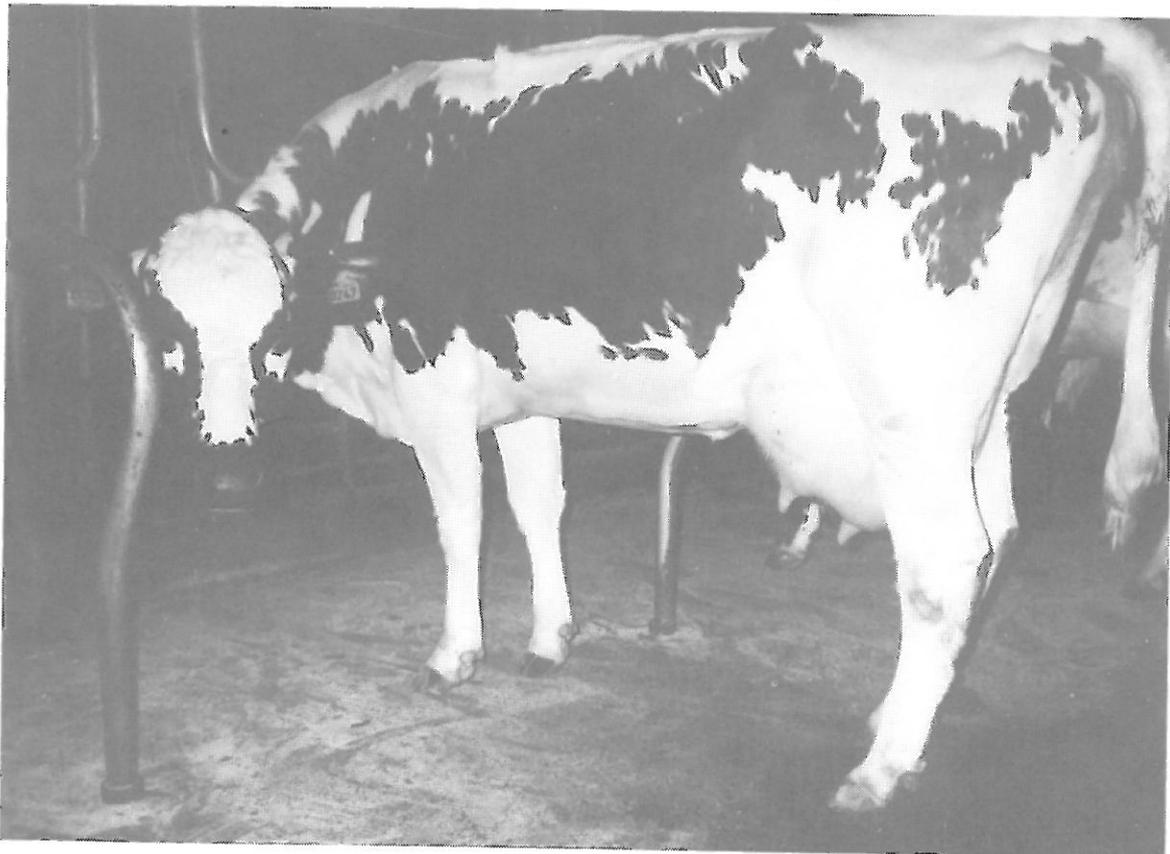
AM - 92

Oksekalven som det var bilde av i innleiinga til dette gardsbesøket er etter 9065 Lijo, ein okse som gir mange svært pene kalvar.

Bygningsmessig er dei ofte meir eller mindre "kopiar" av faren.

(Sjå framsida på STN-Bladet nr 2 - 1990.)

Bildet under; God nybærku etter 9048 Ingo.

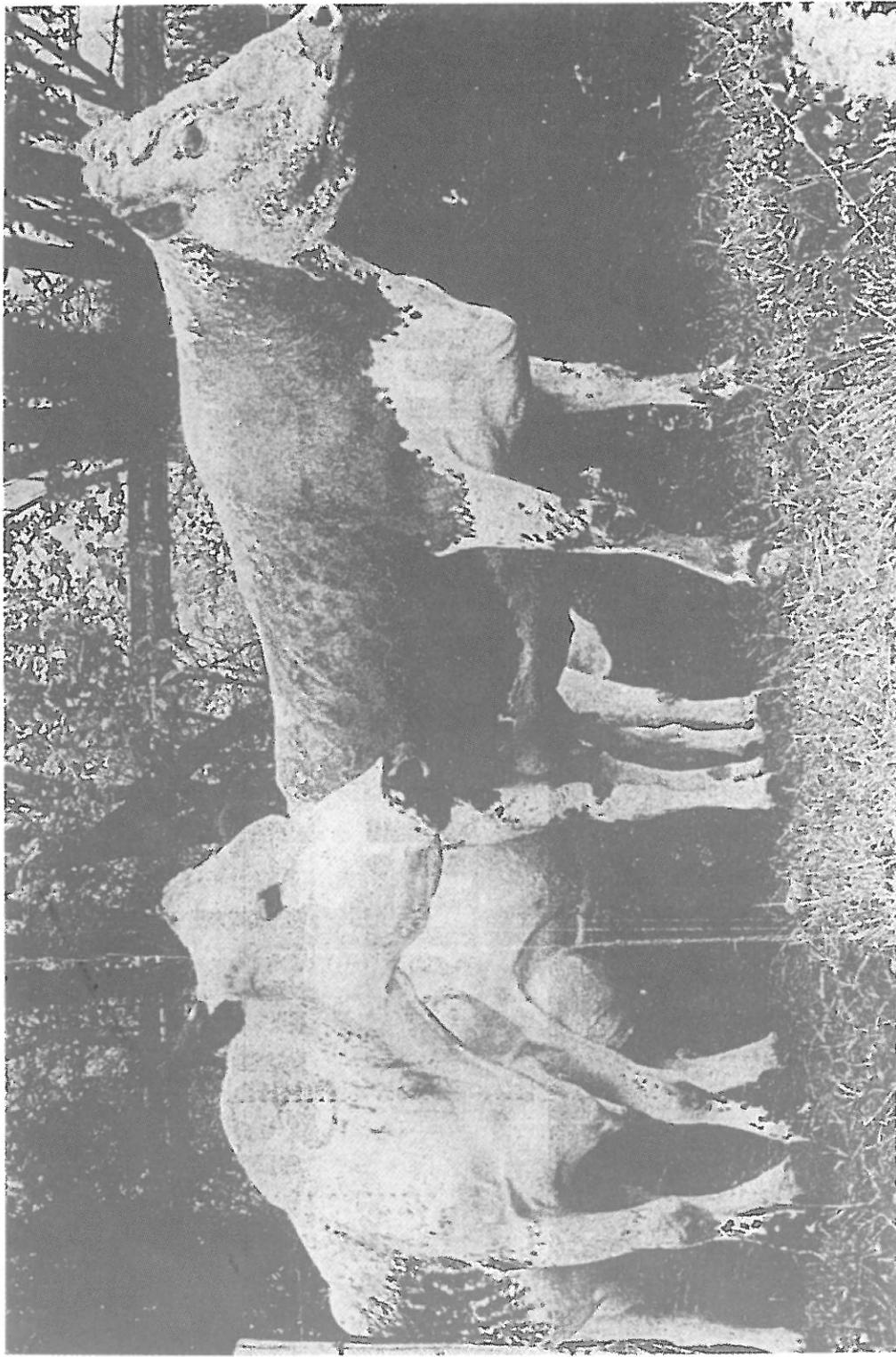

Rørorskua trivst på Rotnes

På garden Rotnes på Vartdalsstranda beitar der nokre kvite og svartfleckete kyr, somme med litt raudt i seg, og forbi-passerande stoggar frå tid til annan og undrast kva dette er for slag. Brørne Odd og Einar Rotnes, som driv garden, kan fortelje at det er røroskyr, ein gammal kurase som no ser ut til å få ein liten renessanse.

— Faktisk skal det vere denne rasen som er i raskast vekst her i landet no, fortel Odd Rotnes. Såvidt han veit er det ingen andre i Ørsta som har slike dyr.

Rasen skal vere fleire tusen år gammal, og var tidlegare vanleg i Rørstraktene og deler av Trøndelag. Etter mange år i tilbakegang, er rasen i vekst att, og på landsbasis finst det no i overkant av 500 slike dyr.

I utmarka på Rotnes beitar der nokre kyr av typen rørrosfe, ein av dei gamle norske kurasene, som no er i vekst att.

Treng mindre for

Det var i 1985 at Odd og Einar kjøpte tre slike kyr av rørostypen. — Det første som slo oss, var at dei ikkje treng så mykje fôr som ei NRF-ku, verken av høy eller silo. Og ho utnyttar grasst så mykje betre, det ser vi på mjølkekemngda. Ho er lettare på foten, og tek seg mykje betre fram i utmarka, dei kryssar seg fram akkurat som sauene, framhevar Odd og Einar, som har kyr av begge typar på båsen, og dermed godt samanligningsgrunnlag.

Røroskua er i snitt 100 kg lettare enn NRF-kua, og mjølkekemngda er også mindre, på det jamne rundt

4500 liter. Men bestemora til ei av kyrne deira leverte jamt 7000 liter over fleire år. — Det er nesten utruleg for eit så lite dyr, seier Odd, som elles tykkjer røroskua har ein meir stabil mjølkeproduksjon enn NRF.

— Vi taper ingen ting, snarare tvert om. Desse dyra treng så mykje mindre kraftfôr. Får dei litt nepe, treng dei så godt som ikkje anna kraftfôr. Men NRF-kyrne taper seg kraftig i produksjon utan kraftfôr. Og det er jo norskavla matkorn som blir brukt til dette kraftfôret. Ser ein fornuftig på det, er det i grunnen rein toskeskap, meiner Odd.

— Og når dei no skal til å skjere ned på mjølkekvotene, vil det ikkje vere lønsamt å halde fram med

sprengføring for å få høgst mogleg mjølkekemngd. Dersom vi satsar på slike raser, kan vi dessutan halde talt på buskap opppe på eit nokolunde nivå, slik at vi sikrar produksjonen av kalvar. Dersom ein ikkje klarer å skaffe nok kalvar, vil kjøtproduksjonen igrunnen vere sjølvslutta, framhevar Odd.

Triveleg gemytt

— Desse kyrne er akkurat som bandhundar, og har eit mykje betre gemytt enn NRF-kyvene. Dei fylgjer oss kvar vi enn går, utan grime, så det er ikkje noko problem når vi skal hente dei inn. Og når dei går langs vegen utan fylgje, går dei fint på ei rekkje, medan NRF-kyrne er ein vill og ustyrleg flokk, seier

Odd Rotnes.

Dei gamle kurasene har eksistert i fleire tusen år, og dermed tilpassa seg klima og naturgrunnlag. Difor held dei seg som regel friskare enn moderne krysningsarter. — Rett nok har vi ikkje gått klar ketose med desse dyra heller, men elles har dei halde seg friske og fine. Men vi har så få dyr at det er vanskeleg å seie noko for sikkert om dette med sjukdom, seier Odd og Einar.

— Det er mykje takka vere svenskanen at fleire av dei gamle norske kurasane no ser ut til å ha ein liten renessanse. Svenskanen har kjøpt opp aldsdyr og har no ein stamme som er mykje større enn hos oss. Mange må til Sverige for å få tak i kalvar av desse rasene. Problemet har vore for lite oksemarteriell, men dette kjem seg etter kvart, fortel Odd.

Då Odd og Einar voks opp, var det gråkolla som rådde grunnen her på vøre kantar. — Sidan kom den større raudkolla, eller sokalla sør- og vestlandsfe, og då reiste folk til Jæren for å skaffe seg kalvar, fortel Odd. Men etterkvart tok norsk raudt fe (NRF) til å slå gjennom for alvor, og denne nye krysningsarten syntte seg overlegen i kjøt- og mjølkeproduksjon.

Starta med NRF i 1954

— Eg trur vi var dei første som starta med NRF her på stranda, det var vel i 1954. Og vi vart vel og dei første som gjekk lei desse store dyra, ler Odd Rotnes.

— Vi fekk lyst til å prøve nokre mindre dyr, og sjå kor dei verka. Vi ynskte nokre dyr med større kjøtfylde enn gråkolla, og såg ei annonse der ein kar på Oppdal avvertte «sidet trønderfe» til sals. Det viste seg at han hadde ikkje fleire att då vi ringde, men fortalde

om tre røroskyr som var til sals i Røros-traktene. Vi slo til på dei, sjølv om dei var vårbære, og ikkje haustbære, som vi helst ville ha.

Før i tida snakka ein om «sidet» trønderfe, nordlandsfe og rørosfe som sjølvstendige raser. Dei to første er for det meste kvite med svarte flekker, medan røroskua er oftest meir kvit eller raudleg. Men alle desse tre typene er no slegne ihop på ein rase, som no offisielt vert omtala som sidet trønder og nordlandsfe (STN). Dyra til Odd og Einar er hovudsakleg av rørostypen, men avkommet ber og tydeleg preg av trønder og nordlandsfe.

Tidlegare var desse kyrne atskilleg mindre og lettare, men betre føring har auka storleiken på dyra, og dei er no på det jamne 100 kg lettare enn NRF-kua. — Og kjøtfylde på røroskua er betre enn på dei andre gamle rasene, og på høgde med NRF-kua, sjølv om vekta er mindre, meiner Odd. Røroskua syner også brunst mykje betre enn NRF-kua, som har problem med svak brunst. Levealderen er høg, og det er ikkje uvanleg med 12 kalvar på desse kyrne.

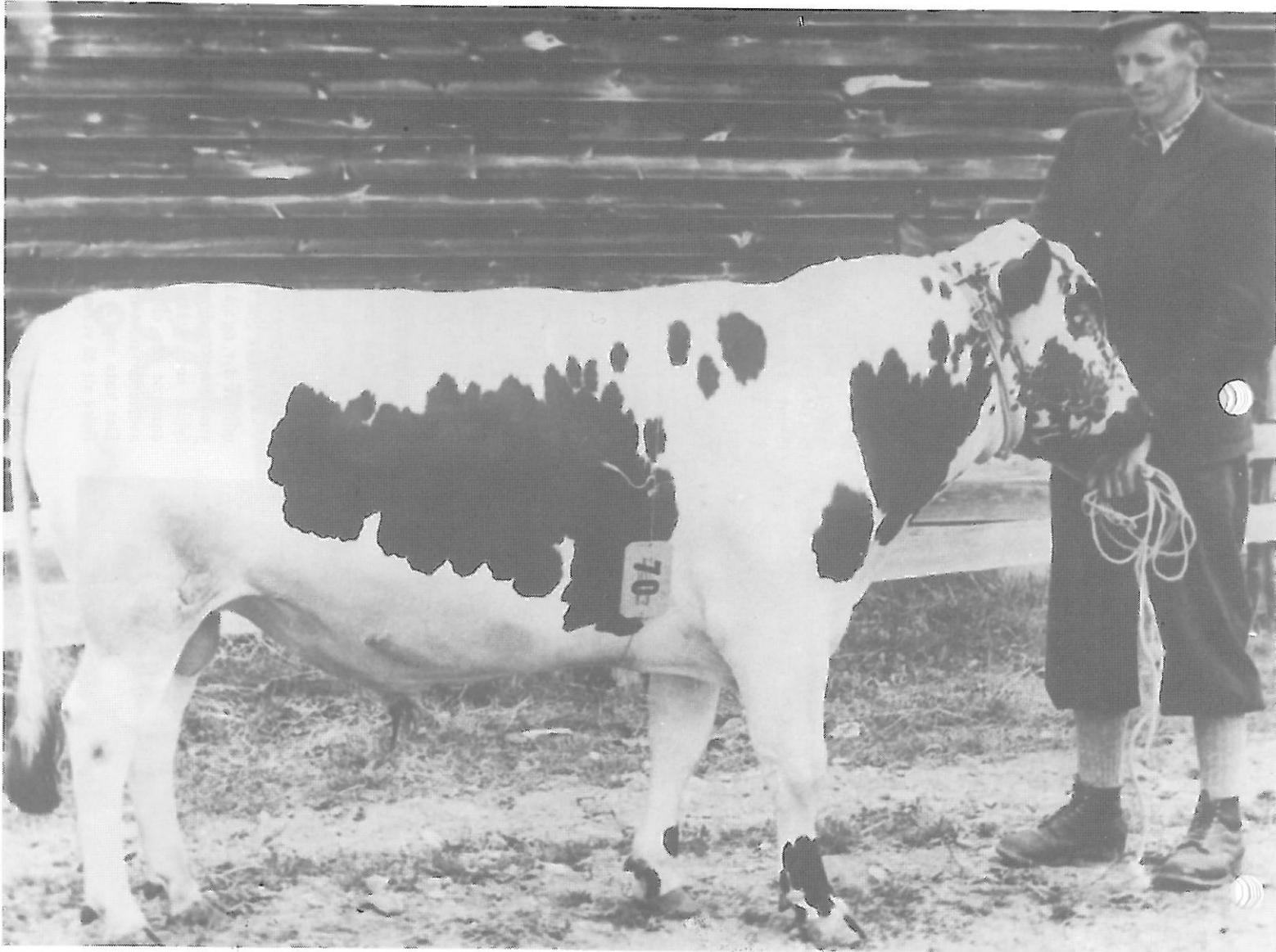
Berre rørosfe

Odd og Einar har no seks kyr, to kviger og ein kalv av rørostypen. I tillegg har dei fem NRF-kyr. — Men to av dei skal vi slakte no, og om ikkje lenge har vi nok berre rørosfe att. Dei er mykje lettare og greiare å ha med å gjere, særleg når ein kjem opp i åra, fortel Odd, som vart pensjonist for fleire år sidan. Dei to brøerne fekk for få år sidan Aarsæther-legatet for godt dyrkingsarbeid.

— Desse dyra er godlynte og lette å ha med å gjere, og så utnyttar dei beita mykje betre, seier gardbrukar Odd Rotnes.

8041 SOLUNG på fesjå på Tynset i 1952. Det er fórverten,
Eldor Frengstad frå Kvikne som mønstrar oksen.

Solung 8041

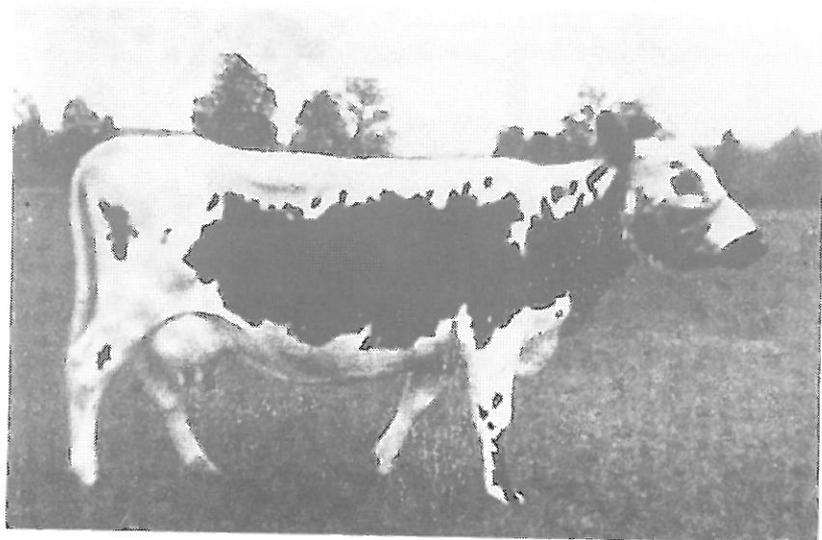
Dersom vi blar i gamle STN-stambøker ser vi bilete av mange vakre STN-oksar og -kyr. Her er litt av historia til ein okse som både vart nytta som feavlslagsokse og seminokse; "Solung 8041".

Først på 1950 talet var det truleg berre Dølafe i Kvikne, nord-vest i Hedmark. Dølafeet i distriktet var stort sett svart og hornet, men det forekom også ei og anna grå eller brandet ku. Det var to feavlslag i Midtbygda; "Midtbygda" og "Yset" feavlslag. Tida var tydelegvis inne for å prøva noko nytt. Yset feavlslag ville kryssa inn Ayrshire-fe medan Midtbygda feavlslag hadde tru på Sida Trønderfe.

Da det i mai 1951 var fesjå på Hårstad i Rennebu i Sør-Trøndelag, reiste nokre kviknedølar, mellom dei Eldor Frengstad og no avlidne Sigurd Nymoen frå Midtbygda feavlslag, dit for å sjå etter sida trønderokse. Dei ville ha av det aller beste no når dei skulle kryssa inn ein ny rase. På sjået trefte dei Hans Tilrem, statskonsulenten i storfeavl. Han kunne fortelje dei at hjå Arne Heggset i Surnadal på Nordmøre fanst det ein fin 7 månader gamal okse som kunne vera "lugom" for dei, men som ikkje var til sals.

Etter det Eldor Frengstad fortel, skunda Sigurd Nymoen seg til telefonen, ringte til Heggset, presenterte seg og tok til å by på oksen. Nei, Arne Heggset tykte oksen var så ven og av så godt slag at han ville ha han sjølv. Nymoen baud 1000 kroner, så 2000, men nei! "Pinadø, for 3000 sel du han vel!?" Då gav Heggset seg. 3000 kroner var utruleg mykje pengar den tida for ein 7 månader gamal oksekalv.

Mor til Solung var 5903 Eva. Ei svært god avlsku frå Heggset sin buskap. Kua hadde fleire 1 premiar, både som individ og for godt avkom.

Eva 5903.

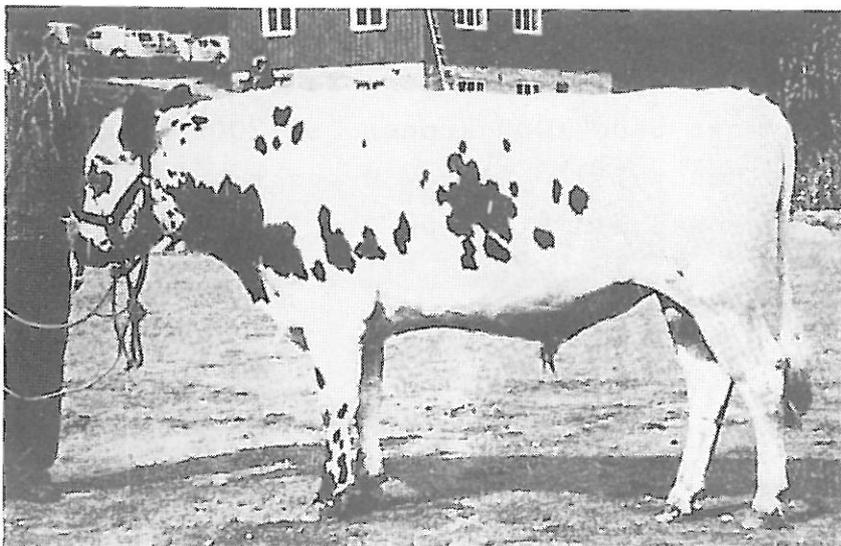
Fot. 1948. H. S.

Solung heitte han. Far var Rosmann Surnadal 5321 og mor Eva 5903. Karane frå kvikne tykte dei hadde vore veldig heldige med oksen dei hadde kjøpt usett over telefon. Av bilete kan ein sjå at det er ein okse med særst godt eksteriør. Oksen var veldig snill og medgjerleg, og vart vaska og stelt så han skulle vera rein og fin til ei kvar tid. Akkurat som hestane var stoltheita på garden, var feavlslagsoksen ikkje mindre viktig.

Det vart gode kyr med fine jur etter Solung. Kyrne etter han var dessutan skapt slik at dei var greie å inseminere (i følge gammaldyrlegen på Kvikne!) og hadde dessutan særst lette kalvingar. På fesjå i Meldal i 1954 fekk Solung 1. premie.

Solung vart selt vidare til oksestasjon og nytta i semin. Midtbygda feavlslag kjøpte rørosoksen Greiar 8565 i 1956, men han var dei ikkje så godt nøgde med og han vart slakta i 1960, samstundes som feavlslaget vart nedlagt. Då hadde insemineringa kome for fullt til Kvikne også, og samstundes ville nesten alle prøva den nye rasen NRF. På Solung si tid kjøpte Yset feavlslag Ayrshireoksen "Munkbacka", men dei som heldt på sida trønderrasen var knapt interessert i å sjå han. Dei hørde til ei anna "menigheit" som det vart sagt. Det var nok mange bastante meiningar og farge-rike personlegdomar på den tida då rasestriden sto på som verst.

LTE-92

Dronar STN 8925. Fot. 1962. Arne Hogstad.

Dronar 8925 var ein av dei mange sønene til Solung som vart avlsoksar.

Dronar tilhørde Lien Feavlslag på Oppdal.

Andre søner etter 8041 Solung: Lonar 8566, Solpål 8600, Roll 8607, Solar 8610, Viung 8659, Balder 8671, Solmun 8705, Solgrom 8714, Solprins 8721, Kronar 8888, Roll 8951.

Hvorfor Sidet Trønderfe og Nordlandsfe

Av Oddvar Dahl

Dagens melkprodusenter ønsker ei ku med bestemte egenskaper. Det kommer frem ved hvordan NRF fremtidsku skal bli. Kua skal ha et godt lynne, den skal kunne utnytte grovføret godt. Lite sykdom, den må vise god brunst, den skal kunne produsere nok melk og kjøtt av en god kvalitet. Og den må være økonomisk. Fremtidskua til NRF i henhold til de ovenfornevnte egenskaper er også ei god beskrivelse av STN kua!

For å ta det siste, men ikke minst viktige, økonomi først. Melkekvote 60 000 l melk: eks. NRF 9,38 årskyr å 6 400 l melk. STN 12 årskyr å 5 000 l melk. Et-

ter dagens normer der grovfør opptaket er ca 6 f.e. Da må gjennomsnittlig kraftfôr pr. dag for NRF bli 7 fe tilsammen 23 966 f.e. kraftfôr. STN må ha ca. 3 fe pr. dag i gjennomsnitt, sum 15 032 fe kraftfôr. NRF buskapsen vil da bruke 8 934 fe kraftfôr mer, å kr 3,60 = kr 32 162,40. Gevinsten ved bruk av en STN buskap bare på kraftfôr besparelse. Og det er mer, vi har sykdom som er en stor kostnad og etisk forkastelig husdyrhold. Det å få kalv i kyrne til riktig tid er også viktig økonomisk. Og da er det en fordel med ei ku som viser normal brunst, og så har vi tilskuddsordninger som også kommer STN besetningen til fordel i den ovenfor nevnte eks.

Oppdrettsfôr for ei NRF ku vil være ved 24 mnd. alder og ei vekt på 450 kg + tilvekstfôr til den er fullvoksen i løpet av 2 laktasjon 550 kg. trengt omkring 2 953 fe. Etter gjennomsnittlig levealder på dagens NRF kyr trenger den tilvekstfôr gjennom storparten av sin produksjonstid med de ekstra kostnader det fører med seg.

Oppdrettsfôr til ei fullvoksen STN ku på ca. 400 kg. vil trengt bare 2 294 fe. STN kua er ei mer holdbar ku p.g.a. blant annet mindre sykdom, bedre brunst osv. Noe som gjør behovet for påsett mindre, med den økonomiske gevinst det kan gi den enkelte.

En NRF buskap på 9,38 årskyr med 0,35 % påsett gir en produk-

sjon på 60 000 l melk og 820 kg. kjøtt pr. år vil ha et forkrav på ca. 47 432 fe år. en STN buskap på 12 årskyr med 0,35 % påsett vil også produsere melkekvoten på 60 000 l melk og 840 kg. kjøtt pr. år. Med et forkrav på ca. 43 812 fe.

STN kua vil produsere melkekvoten og 20 kg. kjøtt mer enn NRF med langt mindre fôr og med et bedre økonomisk resultat. Og ei ku med et så godt lynne som Røroskua blir det også trivsel bedre både for folk og fe. Så hvorfor ikke bruke STN okse neste gang inseminør kommer på fjøsbesøk!

BONDE OG SMÅBRUKER - 1. februar 1992

Vi tillet oss å trykke dette inlegget av Oddvar Dahl, saksa frå " Bonde og Småbruker "

Kyrne på bilda tilhører Kjell Wikstrøm (øverst) og Karl Gustav Hedling.

OKSEKALVER TIL SEMIN

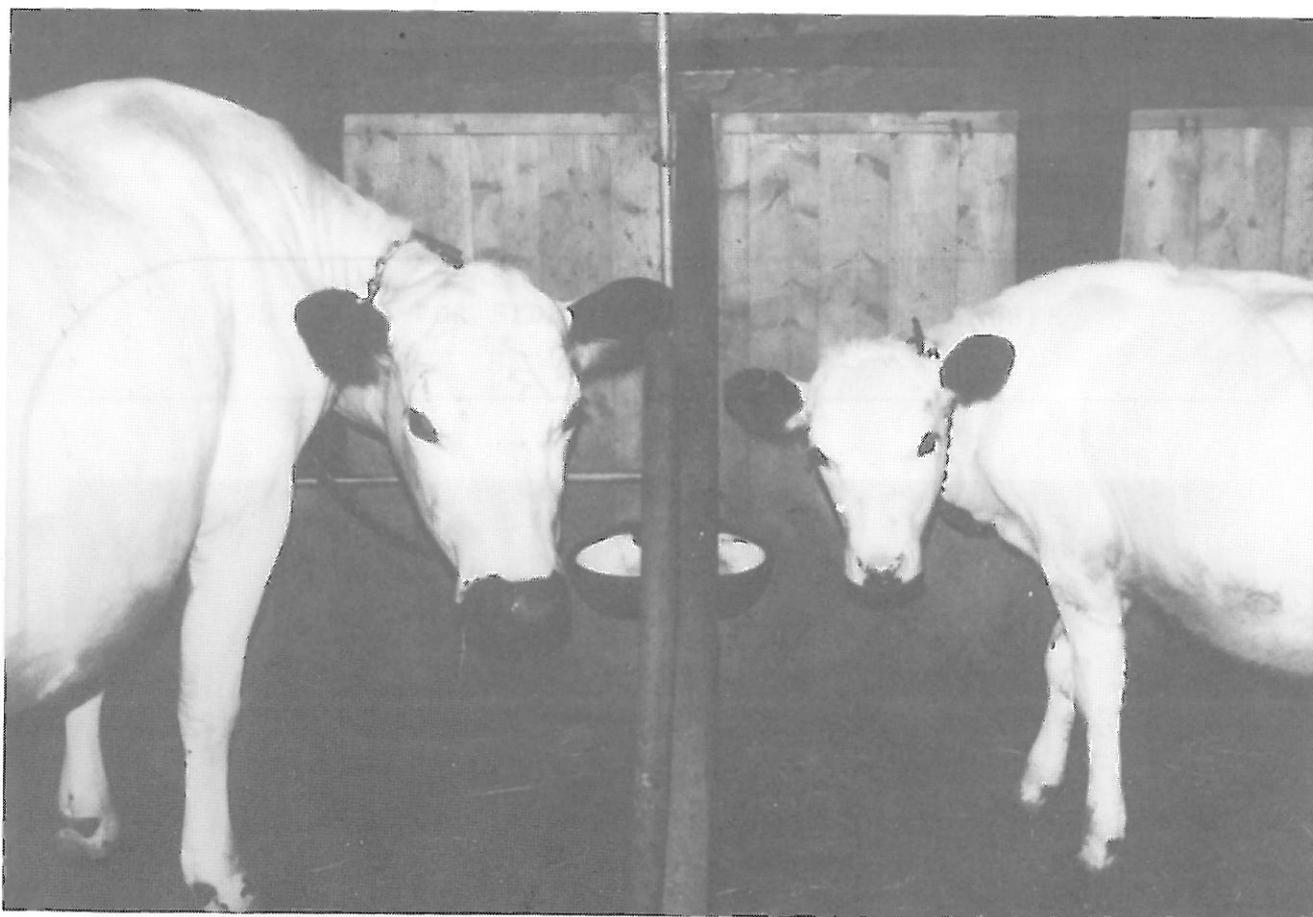
Tilbudet av oksekalver til semin var svært dårlig i 1991 og avlslaget vil derfor be om å få tilbud på egnede oksekalver. Antallet 1. gangsinseminasjoner øker og det blir et større behov for å få inn nye okser for sædtapping. En slik okse må imidlertid infri visse krav, og vi gjentar derfor de kravene som gjelder. Denne lista sto også i STN-Bladet nr 1 - 1990.

Krav til oksekalver:

- * Helst mindre enn 6,25 % fremmed blod, dvs innblanding av andre raser enn STN og SKB. Okser med mer enn 6,25 % fremmed blod vil bli vurdert i hvert enkelt tilfelle.
- * Mors avdrått ikke vesentlig under buskapsmiddel. For STN-kyr i NRF-besetning, er det middelavdråtten for STN-kyrne alene som blir lagt til grunn.
- * Oksekalv etter kvige kan kjøpes inn etter vurdering i hvert enkelt tilfelle.
- * Det kan kjøpes inn maksimum 2 kalver etter samme ku.
- * Kalven skal helst ha seminokse som far. Gardsokse kan aksepteres dersom gardsoksen tilfredsstillter de krav som gjelder for innkjøp av seminokser. (NB Stambokføring)
- * Kalven skal minst ha kvit stripe etter ryggen. Svart farge blir prioritert foran raud.
- * Kalver intil 2 mnd. avregnes etter NRF sine takster, med erstatning for foringsdøgn ut over 2 mnd. Eldre okser kan kjøpes inn og avregnes etter levende vekt + 20 %.

Dersom du har en oksekalv/ okse som du mener oppfyller disse kravene, så ta kontakt med avlslagets sekretær:

Amund Wormstrand, 2263 BRANDVAL Telefon: 066 25130

ANNONSE

Oksekalv født 10/9 - 1991 (kvit med svarte ører)

Far: Jonasgården 9059 Morfar: Femund 9019

Ønskes byttet i kukalv eller solgt.

Henv. Westgård, Tynset. Tlf: 064 81338

ANNONSERING I STN-BLADET

Dersom nokon vil annonsere i STN-Bladet, er det full anledning til å gjere det. Bladets abonnentar kan sette inn småannonsar opp til 1/4 side for kr 100,-

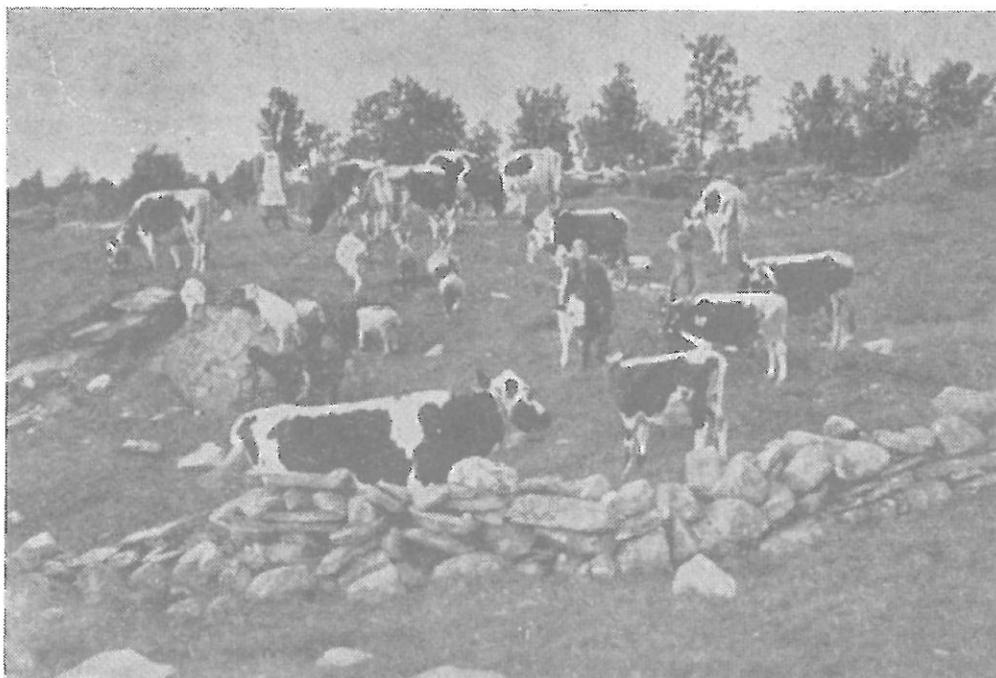
For bedrifter og andre har vi sett annonseprisen til kr 500,- for 1/2 side og 300,- for 1/2 side.

Når det gjeld formidling av dyr, viser vi elles til lagets livdyrformidlar, Kjell Wikstrøm, 7340 OPPDAL Tlf: 074 23628.

Returadresse:
STN-Bladet
v/ Liv Torill Eide
Fortuna
2592 KVIKNE

C

Kulokk

*Kom kyra vene
kom Kranstin pene
og Mor og Molla
kom svarte Kolla.
Kom kyra!
Kom dyra!
Perlelin og Tuss
storeoksen Buss.
Å tull i lulle og lulli lu.
Å rull i rulle og rulli ru.
Kom kyra mi vene
frå fjella
mot kvelda.*

*Kom Fedreros kua
kom Franselin frua
og Sol og Sokka
kom dovne Dokka.
Kom kyra!
Kom dyra!
Bjøllekua Bjartros
minnekua Hjartros.
Å tull i lulle og lulli lu.
Å rull i rulle og rulli ru.
Kom kyra mi vene
frå fjella
mot kvelda.*

Ola Sand.